

Op de helling

door Stefan Gybels

Samen

Dat niemand ooit nog durft te beweren dat de Heiligdomsvaart tegenwoordig geen impact meer heeft. 'Een stilstaan bij waar we nou eigenlijk mee bezig zijn' noemde voorzitter Joseph Goumans de functie van het reliekenfeest recent. Wellicht valt het alleen mij op, maar feit is dat de laatste tijd heel wat mensen hebben stilgestaan bij waar ze nou eigenlijk mee bezig zijn. Neem het Maastrichtse CDA. Keek kritisch in de spiegel en constateerde dat de partij van een frisse en populaire jonge vrouw was verworden tot een gerimpelde heks vol wratten. Dat is schrikken uiteraard, maar samen komen ze daar wel uit, zo constateerden de partijleden zelf. Samen. Ook zo'n woord dat terug te voeren is op de Heiligdomsvaart. Verbroedering, heb uw naast lief gelijk uzelf. We moeten het samen doen. Constateerde ook de Maastrichtse gemeenteraad. Na maanden vol harde discussies en vliegende tackles op kniehoogte lijkt de rust teruggekeerd. De poli-

tiel heeft het licht gezien. Ad Lucem, u kent het. Samen. De Tempeleers doen het ook weer samen. Een tijd lang was carnaval niet meer de hoofdmoot binnen de vereniging. Intriges, botsende persoonlijkheden, discussies over de koers. Het leek de raadzaal wel. Maar zie: ook de Tempeleers gaan weer samen in polonaise. Ook het licht gezien. Daarmee houdt het niet op: zelfs Eijsden-Margraten en Maastricht doen tegenwoordig iets samen: een gebiedsvisie ontwikkelen. Jarenlang was het niets anders dan 'Maastricht kapittelt Eijsden' of 'Eijsden boos op Maastricht'. Maar dat was toen. Nu is alles anders. Beide gezworen aartsrivalen trekken samen op. Het is bijna onvoorstelbaar. Waar een rondgang met de Noodkist al niet toe kan leiden. Nog even en Maastricht is conflictloos. Allemaal dankzij de Heiligdomsvaart. Maar waar moeten wij dan nog over schrijven? Ik zou bijna blij zijn dat de Heiligdomsvaart zondag voorbij is. Weer zeven jaar om lekker te *vreigele!*

